

Ťažko mi je pod oblôčkom státi

$\text{♩} = 76$

Ťaž - ko mi je pod ob - lôč - kom stá - ti,

eš - te t'až - šie na mi - lú vo - la - ti. Pod'že mi -

lá, pod' ko mne, po - viem ti ja, čo je

mne, pod' po - te - šit' srd - ce za - rmú - te - né.

2. Načože by som ja k tebe išla,
ved' som ja nie twoja najmilejšia.
[:Pôjdeš do kláštora učiť sa za farára,
ja zostanem smutná zarmútená.:]

3. Počkaj, milá, ved' ty budeš plakať,
ked' ja budem prvú kázeň kázať.
[:V tom očovskom kostole, prvá bude o tebe,
že som chodil za dva rôčky k tebe.:]

4. Počkaj, milá, ved' ty budeš smútiť,
ked' ja budem prvú omšu slúžiť.
[:Kľaknem si tam pred oltár, zalejú ti slzy tvár,
zalejú ti slzy tvár, slzy tvár.:]